

Beslutningsforslaget handler indirekte om tilskyndelse til rettidig omhu i den præhospitale fase, og det vil Det Radikale Venstre gerne bakke op. Det drejer sig om mere uddannelse, træning og ledelse samt om, at amterne opstiller klare mål i de kontrakter, der indgås med ambulancetjenesten. Det er her, der skal sættes ind, altså forebyggelse i stedet for helbredelse.

Jette Gottlieb (EL):

På vegne af vores ordfører, hr. Frank Aaen, vil jeg sige, at Enhedslisten er enig i, at der er brug for at udvide patientforsikringens dækningsområde. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Enhedslisten selv har lavet et beslutningsforslag, som er i færd med at blive fremsat, men vi ser også positivt på dette forslag og kan støtte flere elementer i det.

Vi kan dog se nogle tekniske problemer. F.eks. er det for os at se ikke helt indlysende, at en erstatning for f.eks. for sen reaktionstid fra Falcks side eller fejl på en alarmcentral skal kunne afgøres efter samme principper, som er gældende i patientforsikringen, hvor erstatninger udløses, hvis man får en for dårlig handling på et hospital. Vi vil i hvert fald ikke være med til, at patientforsikringen uden videre skal udbetale erstatninger for fejl forårsaget af et privat selskab som Falck.

Modsat er det indlysende, at man skal kunne klage og få erstatning, hvis der sker fejl i den præhospitale fase. Vi vil overveje den side af forslaget nøjere, og vi vil måske foreslå ændringer til vort eget beslutningsforslag på dette område. I hvert fald er vi positive over for den problemstilling, der er rejst med beslutningsforslaget.

Tove Videbæk (KRF):

I Kristeligt Folkeparti mener vi, det er helt naturligt, at patienter har adgang til erstatning gennem patientforsikringen, også før de kommer på sygehuset. Hvis ambulancepersonalet under en transport ikke lever op til det, de har lært, og derfor giver en patient en ringere behandling end den, de under de givne omstændigheder kan forventes at give, er det rimeligt, at patienten har en klageadgang.

Det er straks vanskeligere, når man taler om hele den præhospitale behandling generelt. Den præhospitale indsats eller mangel på samme omfatter, som nævnt i forslaget, alt, hvad der foregår eller burde foregå, fra en person bliver syg eller kommer til skade, til personen kom-

mer på sygehus. Det er helt rimeligt, at der er adgang til at klage over professionelle set i forhold til det, man med rette kan forvente fra en bestemt person eller personalegruppe, men det må også præciseres, hvilke personer og hvilke personalegrupper det indbefatter.

Kristeligt Folkeparti ser frem til en positiv behandling af forslaget i udvalget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Forslaget er en opfølgning på det beslutningsforslag, CD fremsatte på et tidligere tidspunkt, og det hænger også nøje sammen med studieturen til Frankrig, hvor vi var nede og se på, hvordan man har tilrettelagt den præhospitale fase.

Så vil jeg sige, at for ministerens vedkommende tror jeg, vi går fejl af hinanden i spørgsmålet om, hvordan man definerer den præhospitale fase, hvad det egentlig er, vi taler om. Her tager jeg udgangspunkt i regeringens strategioplæg til sygehuspolitikken for år 2000-2002, som bl.a. omfatter en styrkelse af den præhospitale indsats. Man definerer det sådan, at en præhospital indsats vedrører den samlede aktivitet, der foregår i fasen, fra en person bliver ramt af akut sygdom eller ulykke, til vedkommende modtages på sygehuset. Så bredt er det egentlig, og derfor omfatter det jo det, der er spurgt om her.

Et af de bedste eksempler på, hvordan problemstillingen egentlig er, kom fru Anni Svanholt med, og det var om, hvem der skal betale. Det skal politiet og den private aktør Falck, og det er en klar understregning af, hvilke problemer vi har herhjemme i den præhospitale fase, og at det er så ulykkeligt, som det kan blive.

I Norge har man også en privat aktør på området, som kan sammenlignes med Falck, men her har man i langt højere grad fået den pågældende ansvarliggjort, så der bliver en større sammenhæng, end vi har her. Jeg synes stadig væk, det er utrolig usammenhængende her, og jeg synes, at patienterne lider under det i en sådan grad, at de ikke er sikret hverken erstatningsmæssigt eller klagemæssigt. Det kan jeg dårligt forstå, og derfor er det væsentligt også at have alarmcentralerne med.

Jeg har også med undren set, at nu kan politiet i flere amter beslutte, om der overhovedet skal rekvireres ambulance. Det forstår jeg slet ikke, for jeg har meget svært ved at forstå, hvor de har fået den indsigt fra, der gør, at de kan sige ja eller nej til at sende en ambulance.